

ЗНАЧЕННЯ ПЕРЕКЛАДУ У МІЖКУЛЬТУРНОМУ СПІЛКУВАННІ

Шуповал І. Л.

*студентка факультету іноземних мов
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Реалізація міжкультурної комунікації можлива лише в тому випадку, коли сторони можуть досягти взаєморозуміння. Найоптимальнішим варіантом задля досягнення цієї мети є переклад, котрий допомагає налагодити контакти між людьми, що належать до різних лінгвокультурних територій.

У сучасному світі провідна роль належить глобалізаційним процесам. Однією з ознак цих процесів вважається спілкування між цивілізаціями, окремими носіями культури, що в кінцевому підсумку сприяє зростанню міжнародних контактів.

Дослідженням питань міжкультурної комунікації займаються такі предмети, як лінгвокраїнознавство, соціологія, теорія перекладу, культурологія, етнопсихологія та багато інших. Однак саме аналіз взаємозв'язку наук про переклад та міжкультурної комунікації дає змогу визначити роль перекладу у сприйнятті іншомовними особами одне одного та інформації, при передачі якої важливим фактором виступає збереження національної та культурної ідентичності.

Поняття міжкультурної комунікації можна вважати тотожним «діалогу культур». Дослідженням цього явища займався В. Біблер, який у своїх працях наголосив на формуванні нового соціального соціуму культури – форми вільного спілкування людей у її силовому полі [1, с. 32]. Діалог культур – це потреба у взаємодії, взаємному збагаченні, яке передбачає взаєморозуміння, а значить тотожність [2, с. 32].

Для того, щоб якісно здійснити обмін інформацією, суб'єкти процесу комунікації повинні досконало володіти такою системою знаків, яка дозволить точно передати те чи інше повідомлення. Якщо ж такі знання відсутні, передання та поширення інформації є практично неможливим.

Проблема перекладу лінгвокультурних реалій вважається однією з найголовніших та найскладніших у міжкультурному аспекті перекладу та дослідженнях національно-культурної специфіки мови і мовленнєвої діяльності [3, с. 216].

Саме переклад є рушійною силою задля розвитку національних мов та культур, а також запобігає надмірному іншомовному впливу. Завдяки специфічності різних мов, одну й ту ж ситуацію, можна подати у різних варіаціях. Наприклад, в українській мові знаходимо слово «підсніжник», у російській назва тієї самої квітки буде звучати як «подснежник», в англійській мові зустрічаємо «snowdrop», а у французькій та німецьких мовах відповідно бачимо «perce-neige» та «schneeglöckchen» [4, с. 111].

Отже, переклад – це такий вид діяльності, що стосується не лише конкретних мовних систем, але й культурних аспектів, у яких ці системи взаємодіють. Тому кожен перекладач, що виступає медіатором у процесі міжмовної комунікації, повинен не лише добре володіти рідною мовою та мовою, з якої ведеться переклад, але й мати екстралінгвістичні знання, аби допомогти реципієнту уникнути проблем нерозуміння, що породжуються соціальними невідповідностями [4, с. 112].

Література

1. Библер В. С. Культура. Диалог культур (опыт определения). Вопросы философии. 1989. № 6. С. 31–42.
2. *Філологічні науки*. 2014. Книга 3. С. 32.
3. Зорівчак Р. П. Реалія і переклад (на матеріалі англомовних перекладів української прози). Львів : Вид-во при Львів. ун-ті. 1989. 216 с.
4. *«Молодий вчений»*. № 4.1 (31.1) квітень, 2016 р. С. 111.